

@ivalulicphotography
@zdenkobell

Začarana šuma

zaboravljen svijet mitskih bića Hrvatske

Od davnina je život čovjeka neraskidivo povezan s prirodom koja ga okružuje. Prirodom obožavanom zbog hrane, ogrjeva i skloništa kojima je blagonaklono darivala, ali i prirodom koja je izazivala strahopoštovanje i čiju su nepredvidivu čud nastojali ublažiti ritualima i darivanjem. Tako su nastali mitovi koji su važan dio svake kulture.

Mitovi nam otkrivaju način na koji su stari narodi doživljavali i tumačili svijet. Mitovi su im pružali odgovore za prirodne nepogode, nesreće, bolesti ili izmjenu godišnjih doba, a božanstva u koja su vjerovali predstavljala su personifikaciju prirode.

Mitološki svijet starih Slavena otkriva nam život koji su vodili naši preci te njihov način razmišljanja i suočavanja sa životom. Dijelove tih starih mitoloških vjerovanja možemo naći i danas u običajima, pjesmama, imenima i toponimima svih slavenskih naroda.

Štovanje prirode i kult drveća postojao je i prije vjerovanja u staroslavenska božanstva i nastanka mitova. Stari Slaveni živjeli su okruženi nepreglednim šumskim prostranstvima pa su šume i drveće za njih imali božanski značaj i snagu. Vjerovali su da su u zelenilu krošnje drveta domovi moćnih božanstava.

Moćni hrast bio je
sveto stablo starih
Slavena – drvo života.

Ogromna stabla
drevnih hrastova narod
je obožavao. Krošnja
i grane predstavljale
su nebo, kora i trup
zemlju i svijet živih, a
u podzemlju korijenja
obitavao je svijet mrtvih.

Stablo hrasta bilo je posvećeno bogu Perunu, vrhovnom božanstvu starih Slavena. Perun gromovnik, bog groma i munje, vladao je svijetom živih, nebom i zemljom, a munje i strijele bile su njegovo glavno oružje. Vjerovalo se da grmljavine i oluje nastaju kada Perun baca munje i strijеле na svog protivnika. Na mjestu udara groma izrasle bi božje biljke perunike, lijepi endemski cvijet koji je proglašen hrvatskim nacionalnim cvijetom.

Među korijenjem hrasta, u podzemnom svijetu živio je Volos, vladar svijeta mrtvih, vode i podzemlja, i glavni neprijatelj boga Peruna.

Uzrok božanskog sukoba
Peruna i Volosa je Mokoš,
boginja sunca. Iako izvorno
Perunova žena, s kojim
živi ljetni dio godine,
zimsku polovicu godine
provodi kod ljubavnika
Volosa u podzemlju.

Žensko božanstvo Mokoš, boginja
sunca, u slavenskoj mitologiji
predstavljalala je plodnost majke prirode.
Topli dio godine ova dvojaka božica
provodila je na gori uz muža Peruna,
suha i ognjevita, oličenje Sunca.

Prateći Sunčevu godinu, hladne zimske dane božica plodnosti
Mokoš provodila je kod Volosa, u podzemlju uz vodu.

Iz vlažnog i mračnog podzemnog svijeta mrtvih Volos se uspinjao u svijet živih i time izazivao srdžbu i bijes moćnog Peruna. Božanski sukob Peruna i Volosa stari Slaveni nisu shvaćali kao sukob dobra i zla jer su im oba boga, iako opasna, značila i korist, život i obilje. Jednako su štovali obojicu i vjerovali da svijet ovisi o ravnoteži između Peruna i Volosa.

I Perun i Volos bili su božanstva stoke pa je jedan od uzroka njihova sukoba bila i borba za prevlast nad stokom i blagom koji su obećavali dobrobit i bogatstvo.

U vječitoj borbi Perun gromovitim strijelama i munjama
pobjeđuje Volosa čija ritualna smrt donosi plodonosnu vodu
žednoj zemlji. Njihova kozmička borba ponavljala se svake godine,
objašnjavajući prirodni ciklus izmjene sušnog i kišnog razdoblja.

Siloviti Perun pobjedom je vraćao Volosa u njegovo podzemno stanište i svijet u ravnotežu. Tako je osigurao prirodni poredak koji je značio život zajednici.

Nakon pobjede, Perun se vraćao u svoje dvore na vrh sveta hrastova stabla.
Mir i prirodni red u svijetu ponovno je bio uspostavljen.

U noći Nove godine rođena su djeca
božanske ljubavi boga neba Peruna i boginje
sunca Mokoš, blizanci Juraj i Mara; Juraj s
obilježjima Mjeseca, a Mara s obilježjima Sunca.

No, iste noći Volos se prikrao u Perunove
dvore i oteo Jurja u vlažni podzemni
svijet, kraljevstvo mrtvih.

A woman with long brown hair is sitting cross-legged on a large, weathered tree root. She is nude and looking down at her hands, which are clasped together. The scene is set in a dark, overgrown area with rocks and low-lying plants.

U podzemnom svijetu vladar Volos odgajao
je Jurja kao svoga sina te on izrasta u
naočitog i snažnog mladog boga.

A woman with long, wavy hair is lying on her back on a large, patterned rug in a dark, misty forest. She is wearing a light-colored, flowing dress and a crown made of flowers and small lights. The scene is surrounded by dense foliage and smoke, creating a mysterious and ethereal atmosphere.

U Perunovim dvorima Mara odrasta kao jedinica
ne znajući da ima brata. Perunova kći stasala je u
boginju izuzetne ljepote, boginju prirode.

A photograph of a woman standing in a dense forest. She is nude and wears a crown of antlers. She holds a long, thin sword in her right hand and a golden, spherical object in her left. The forest is filled with tall trees, their trunks and branches forming a complex network. Sunlight filters through the canopy, creating bright highlights and deep shadows. The ground is covered with fallen leaves and moss. The overall atmosphere is mysterious and powerful.

Juraj je predstavljao boga proljeća,
proljetne vegetacije i plodnosti, a bujno i
raskošno zelenilo vegetacije simboliziralo
je vječitu pobjedu proljeća nad zimom.

U rano proljeće lijepa Mara, Perunova kći, izšla je iz Perunovih dvora,
tražeći u svijetu koji se budio iskrenu i vječnu ljubav.

Na Jurjevo, stasiti i snažni mladi bog Juraj izašao
je iz podzemlja, donoseći plodnost i zelenilo svijetu
živih i navješćujući početak proljeća.

U raskoši zelenila uz vodu, susreli su se Juraj i Mara i očarani jedno drugim zaljubili. Ne znajući da su brat i sestra, Mara je Jurju poklonila zlatnu jabuku, simbol ljubavi i bračnog obećanja. Spoj božanskih partnera, djece vrhovnog boga Peruna, značio je rodnosti i plodnost, obilje i izobilje obnovljenog svijeta.

Na Ivanje, najduži dan u godini, obasjani suncem boginje Mokoš i okruženi perunikama, cvijećem boga Peruna, u Perunovim dvorima na vrhu svetog stabla, oženili su se se Juraj i Mara. Božanska svadba označavala je početak ljeta i plodnost zemlje. Njihov brak vraćao je mir između svjetova i obećavao rodnost usjeva i stoke zbog Marine topline sunca i Jurjeve vlažnosti podzemlja.

Združeni u ljubavi, božja djeca - bog
proljeća i boginja prirode, rađali
su život u svoj njegovoj punoći i
bogatstvu na vrhuncu ljeta, obećavajući
plodne usjeve i bogatu žetvu.

Nakon velike žetve, promjenjiv i varljiv Juraj, kao i njegov zaštitnik Mjesec, otkrio je čari gornjega svijeta, vile i djevojke. Postao je nevjeran Mari.

Lijepa Mara, vjerujući da je našla obećanje iskrene i vječne ljubavi,
ostaje razočarana i povrijeđena Jurjevom nevjerom.

U tuzi i bolu, mlada Mara, povrijedena i ostavljena, postala je osvetnica.

A woman is floating face-up in a dark, overgrown pond. She is nude and appears to be dead or unconscious. Her body is angled slightly to the left, with her arms resting on the water's surface. The pond is filled with dense, dark green vegetation, including large leaves and reeds. The lighting is low, creating a somber and mysterious atmosphere.

Iznevjerena Mara ubila je Jurja i tako je okončalo ljeto
– bez boga proljeća i vegetacije nestala je plodnost,
priroda je počela venuti i došla je jesen.

A woman with long blonde hair is sitting on a large, gnarled tree root. She is nude and wears a small, ornate golden wreath around her neck. She is holding a long, thin sword with both hands, its hilt resting on a red cloth or rug on the ground. The scene is set in a dark, wooded area with large, weathered tree trunks and branches. The lighting is low, creating a somber and mysterious atmosphere.

Nestalni Juraj nije zapravo umro, već se vratio u podzemlje, u svijet mrtvih.

A Mara je tada postala najmoćnije žensko božanstvo - Morana,
zla, bijesna i crna boginja ljubavne nesreće i smrti.

Morana osvetnica, opasna boginja smrti i tame, preuzela je vladavinu zemljom
i donijela led, hladnoću, tamu i početak zime.

Snijeg, led, hladnoća i tama okovali su zemlju, vegetacija je nestala.
Tako je Morana osvetnica u zimu vladala svijetom...

A woman in a white, flowing dress and a crown of antlers and leaves lies in a dark, misty forest. She is surrounded by ferns and other foliage. A large black butterfly rests on her shoulder. The scene is atmospheric and melancholic.

Na kraju godine Morana postupno kopni i umire,
zatvarajući još jedan godišnji ciklus vječite mijene
ljeta i zime, svjetla i tame, života i smrti...

Ali već na noć Nove godine ponovno se rađaju
božanski blizanci, Mara i Juraj, djeca Peruna i
Mokoš, Mjesec i Sunce - kozmički ciklus obnavljanja
vremenskog poretku ponovno pokreće priču.

Početkom sljedećeg proljeća mladi i snažni Juraj ponovno se vratio iz podzemlja, donoseći proljeće u gornji svijet, ponovno je susreo lijepu Maru koja mu je poklonila zlatnu jabuku.

Božanska ljubav iznova se rađala, a priroda je opet počela bujati i cvasti s nagovještajem i obećanjem novoga početka, novoga proljeća i novoga života...

Ovo je priča o prahrvatskim bogovima. Prikazuje svijet u kojem se oni ponašaju kao ljudi oko nas. Vrhovni bog poistovjećen je s gospodarom seoskog imanja, njegova su djeca mladež iz našeg susjedstva. Događaju se prijevare, krađe, preljubi, ubojstva. No, istovremeno su oni i nebeska tijela, bogovi o čijem djelovanju ovisi naš život.

Svojim djelima obnavljaju vremenski poredak u svijetu, ali ne čine to nikakvim čarobnim štapićima, napitcima, rijećima. Jednostavno djeluju svojim životom: rođenjem, ljubavlju, žrtvom. Na mitskoj razini priča objašnjava životni krug žitarice, najvažnije biljke starih Slavena. Bog vegetacije svojim životom oponaša život žitarice, od sjetve preko klijanja, zriobe, žetve do spremanja u žitnicu i ponovne sjetve.

S druge strane, ovo je priča o kretanju nebeskih tijela i njihovom ponavljačem suodnosu, to je priča o izmjeni godišnjih doba.

(iz knjige *Hod kroz godinu* Vitomira Belaja)

Ovaj umjetnički fotografski projekt rezultat je suradnje samostalne umjetnice Ive Lulić i multimedijalnog umjetnika Zdenka Bašića. Autori se već dugi niz godina, svaki na svoj način, bave temom hrvatske mitologije, a sada su udružili snage i kreativnost u Začaranoj šumi – zaboravljen svijet mitskih bića Hrvatske.

Fotografije su uglavnom snimljene na lokacijama Žumberačkog gorja, ali i na Krku, Okiću, u Podravini i Donjoj Zdenčini.

Slikovnica je inspirirana knjigom Vitomira Belaja *Hod kroz godinu*.

IVA LULIĆ

Rođena je 1979. godine u Zagrebu. Nakon gimnazije upisuje Filozofski fakultet u Zagrebu gdje je 2006. diplomirala povijest umjetnosti i etnologiju. Fotografsku naobrazbu stekla je na Arhitektonskom fakultetu - Studij dizajna, trogodišnji izborni kolegij *Fotografija i film*.

Godine 2012. dobitnica je ULUPUH-ove nagrade za najbolju mladu umjetnicu za umjetničko djelovanje i doprinos ugledu ULUPUH-a.

Članica je Udruge likovnih umjetnika primjenjene umjetnosti Hrvatske (ULUPUH) i Hrvatske zajednice samostalnih umjetnika (HZSU).

Pored značajnog broja samostalnih izložbi u zemlji i inozemstvu, dosad je realizirala i nekoliko samostalnih autorskih umjetničkih projekata na temu hrvatske mitologije: *Vile i vilenjaci - Artusi* (2010.), *Svijet Artusa - Gorski kotar* (2011.), *Krk - otok vila* (2013.), *Snoviđenja prošlosti* (2013.), *Nekoć u Vrbovcu* (2014.) te *Podravina između mitova i legendi* (2012.-2015.). U suradnji s Etnografskim muzejom u Zagrebu potonji 2015. prerasta u projekt *Čarobna družba - Vjerovanja u nadnaravna bića u Podravini*.

Iva već desetak godina povezuje stručna znanja iz područja etnologije i umjetničko izražavanje kroz reziranu fotografiju te bilježi mitove i stara narodna vjerovanja karakteristična za pojedine krajeve Hrvatske. Fotografije nastaju na autentičnim lokacijama, a fotografskim efektima izražavaju, dočaravaju i prenose doživljaje naših predaka – *gledanjem njihovim očima*.

U projektima realizira poseban svijet iz mašte u kojem se susreću realno i bajkovito, a postignut je znalačkom razradom koncepta, promišljenim likovnim korištenjem svjetla i boje u fotografiji te pronicljivom igrom očišta - odozgo, odozdo. Autorski projekti uspješno spajaju kvalitetan fotografski, ali i scenografski rad s elementima socijalnog, humanitarnog i edukativnog djelovanja.

@ivalulicphotography
ivalulic.com

ZDENKO BAŠIĆ

Zdenko Bašić je rođen 27. siječnja 1980. godine u Zagrebu gdje je završio Školu primijenjene umjetnosti i dizajna, Odjel grafičkog dizajna. Diplomirao je na Odsjeku za animirani film i nove medije na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu 2005. godine desetominutnim lutka filmom *Priča o snijegu - Anđeli u snijegu*. Dobitnik je nagrade za najuspješnije diplomante.

Pored animiranog filma i režije, bavi se i ilustracijom te je dosad ilustrirao nekoliko autorskih knjiga za koje je dobio brojna priznanja.

Nagradu *Grigor Vitez* za ilustraciju dobio je 2009. i 2014. te posebno priznanje nagrade 2011. godine za cjelokupnu realizaciju knjige kao posebnog sklada dizajna, ilustracija i teksta te visoku estetsku vrijednost.

Dobitnik je i književne nagrade *Kiklop* za svoj rad na autorskim knjigama, *Priča o čokoladi*, *Sjeverozapadni vjetar* i *Mjeseceve sjene*.

Dobitnik je dvaju Porina za najbolji videobroj *Žeđam* i grafičko oblikovanje *Svijet glamura*.

Ilustracije izlaže na nekoliko samostalnih i grupnih izložbi u zemlji i svijetu,

među kojima je i Biennale ilustracije u Bratislavi i Zagrebu, *First Imam Ali International Painting Symposium* u Teheranu te selekcija BIB u Japanu.

Godine 2012. upisan je na Časnu listu IBBY-ja, a 2009. ULUPUH mu dodjeljuje nagrada za najboljeg mладог umjetnika i doprinos ugledu ULUPUH-a.

Za svoj debitantski film *Guliver* (2009.) dobio je posebnu diplomu stručnog žirija na Animateci u Ljubljani, Grand prix na D anima hrvatskog filma 2009., nagradu *Oktavijan* za najbolji animirani film na DHF-u te nagradu za najbolji kratki film na *Libertasu*, međunarodnom filmskom festivalu u Dubrovniku. Za animirano-igrani film *Vesla* 2012. dobiva Zlatnu medalju UNICA-e, Svjetskog festivala neprofesijskog filma. Godine 2016. surađuje s Vokalno-plesnim ansamblom *Lado* u vizualnom oblikovanju završne godišnje predstave *Hod kroz godinu* kao dizajner, scenograf i animator.

Od 2017., u suradnji s Muzejom Turopolja, umjetnički je direktor *Perunfest-a*, festivala zaboravljenih narodnih priča i predaja.

@zdenkobell

Impresum

Projekt:

Začarana šuma – zaboravljen svijet
mitskih bića Hrvatske

Autorica i voditeljica: Iva Lulić

Digitalna slikovnica

Fotografija: Iva Lulić

Vizual likova: Zdenko Bašić

Tekst istražila i pripremila: Iva Lulić

Uredila i prilagodila: Jasmina Kurt

Lektorirala: Ines Grubić

Grafičko oblikovanje i digitalna

prilagodba: Andrea Biškupić

Umjetnički suradnici

Modeli:

Zdenko Bašić - Perun

Matej Petrina - Volos

Omi Žganec - Mokoš

Lara Šelj - Mara

Ivan Bijelić – Juraj

Ella Košćal - Morana

Vito i Mauro Dedić - blizanci

Slavica Čulić – šumska vila

Sara Marijan – šumska vila

Lucija Malešić – šumska vila

Mara Parentić – šumska vila

Šminka: Ella Košćal

Asistenti: Matej Petrina, Ivor Bošnjak,

Tara Gudović, Marina Grubić, Zdenka

Jurinjak, Josip Žitnik, Zrinka Damjanić

Zagreb, 2021.

*Projekt je realiziran u suradnji s
Ministarstvom kulture i medijsa
putem Javnog poziva za programe
digitalne prilagodbe i kreiranje novih
kulturnih i edukativnih sadržaja.*

Popis literature:

Belaj, Vitomir. 2007. *Hod kroz godinu: pokušaj rekonstrukcije prahrvatskoga mitskoga svjetonazora*. Golden marketing – Tehnička knjiga. Zagreb.

Bajuk Pecotić, Lidija. 1999. *Kneja*. Mozaik knjiga. Zagreb.

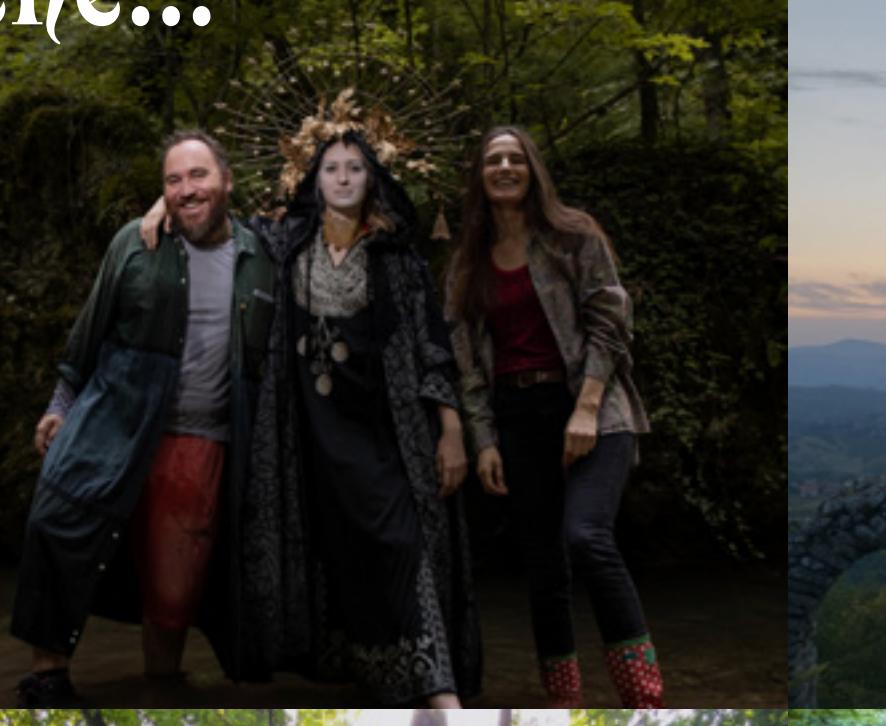
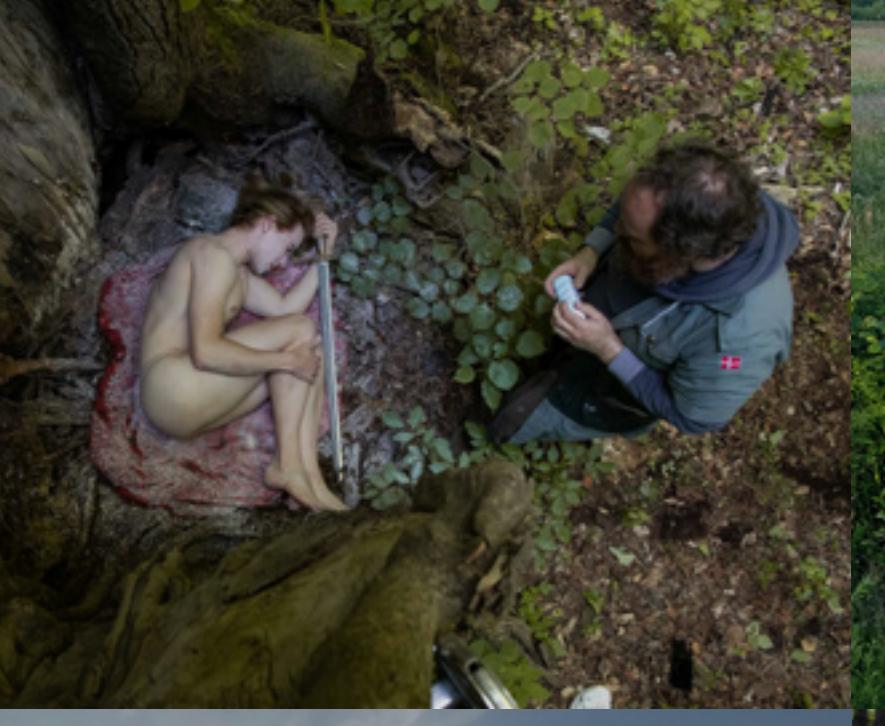
Katičić, Radoslav. 2008. *Božanski boj: tragovima svetih pjesama naše pretkršćanske starine*. Ibis grafika. Zagreb.

Katičić, Radoslav. 2010. *Zeleni lug: tragovima svetih pjesama naše pretkršćanske starine*. Ibis grafika. Zagreb.

Katičić, Radoslav. 2011. *Gazdarica na vratima: svetih pjesama naše pretkršćanske starine*. Ibis grafika. Zagreb.

Ledić, Franjo. 1969. *Mitologija Slavena: tragom kultova i vjerovanja starih Slavena*. Epoha – Vjesnik. Zagreb.

Vinšćak, Tomo. 2002. *Vjerovanja o drveću u Hrvata: u kontekstu slavističkih istraživanja*. Naklada Slap. Jastrebarsko.

Iza scene...